

ඉශ්රායෙල් ජනතාවට විවිධ අභියෝග පැමිණෙන විට ප්‍රබල රාජ්‍ය නායකයෙකු යටතේ සංවිධානය වීමේ අවශ්‍යතාව වඩා වඩාත් මවුන්ට දැනෙන්ට විය. ඉශ්රායෙල්හි භූද්‍යාලා ව විසිරි සිටි ගෙත්තු එක්සත් කර බලවත් ජාතියක් ගොඩනගනු සඳහා නායකයෙකු අවශ්‍ය බව ඉශ්රායෙල්වරුන්ට වැටහිණි. මේ අදහස මහලු වියේ සිටි සාමුවෙල්ට දැන්විහ. මවුන්ට රේඛකු ලබා ගැනීමේ ආකාච සාමුවෙල්ට අවධාරණය කළහ. සාමුවෙල් මුලින් මේ අදහසට විරද්ධ විය. එහෙත් ජනතාවගේ දැඩි ඉල්ලීම නිසා මවුන්ට රජ කෙනෙකු පත් කරන ලෙස දෙවියන් වහන්සේ සාමුවෙල්ට නියම කළ සේක.

ඉශ්රායෙල්වරුන්ගේ සියලු ප්‍රජා මූලිකයෝ එක් රස් වී රාමාති සිටි සාමුවෙල් වෙත අවුත්, මහුව කතා කොට, “මබ මහලු ව සිටින්නෙහි ය. ඔබේ පුතුයෝ ඔබේ අඩි පාරෙහි ගමන නොකරති. ඉතින් අන් ජාතින්ට මෙන් අප පාලනය කරන පිණිස අපටත් රජ කෙනෙකු පත් කළ මැනවැ”යි කිහි. අප පාලනය කරන පිණිස අපට රජ කෙනෙකු දුන මැනවැ”යි කි කිම ගැන සාමුවෙල් අසතුවූ වී සම්දාණන් වහන්සේට යාචිංඟා කළේ ය. සම්දාණන් වහන්සේ ඔහුව කතා කොට, “සෙනග තුළට කි සියල්ල ගැන මවුන්ගේ හඩට සවන් දෙන්න. මවුන් ප්‍රතික්ෂේප කර ඇත්තේ තුළ නොවේ මවුන් ප්‍රතික්ෂේප කර ඇත්තේ මා ය. මන්ද, මා මවුන් කෙරෙහි රජකම් කිරීමෙන් වළක්වන පිණිස මා මවුන් මිසර දේශයෙන් ගෙනා දා පටන් අද ද්වස දක්වා ඔව්වු මා අත්හැර අන් දෙවිවරුන්ට වැඳුම්පිදුම් කළේ ය. ඔව්වු සැම කළේහි ම මට කළ දේ දැන් තුළටත් කරති. දැන් ඉතින් මවුන්ගේ හඩට අහුම්කන් දෙන්න. එසේ වී නමුත්, මවුන් කෙරෙහි රජකම් කරන රජ මවුන් සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කරන අන්දම ගැන මවුන්ට විස්තර කර දෙන්නැ”යි වදාල සේක.

(1 සාමුවෙල් 8:4-9)

සාමුල් රජතුමා

10.1 රුපය - සාමුල් රජතුමා

ඉශ්‍රායෙල් දේශයේ ප්‍රථම රජු සාමුල් ය. අද්විතීය පොරුෂයකින් හෙබි තරුණ සාමුල් බෙන්ඡම්න්ගේ ගෝතුයේ කිහි නමැත්තාගේ ප්‍රත්‍යා විය. සිය පියාගේ කොටුවන් සොයා ගිය සාමුල්ට සාමුවල් හමුවූයේ අභ්‍යන්තරීය සාමුවල්ට හමුවූණ සාමුල් දෙවියන් වහන්සේගේ නියමය අනුව රාජ බුරයෙහි අහිජේක කළ ආකාර පහත දක්වේ.

සාමුවල් තෙල් කුලාව රැගෙන සාමුල්ගේ හිසේ වත් කොට, මහු සිං මෙසේ කිවේ ය; “සම්දාණන් වහන්සේ ඉශ්‍රායෙල් සෙනාග කෙරෙහි අධිපතිය කොට ඔබ අහිජේක කරන සේක. ඔබ සෙනාග පාලනය කොට මවන් සියලු සතුරන්ගෙන් ගළවාගන්නෙහි ය. සම්දාණන් වහන්සේ තමන් තෝරා ගත් සෙනාගගේ අධිපතිය වශයෙන් ඔබ පත් කළ බවට සාක්ෂිය මෙය වන්නේ ය;

(1 සාමුවල් 10:1)

අම්මෝන්වරුන්ගේ රජ වූ නාහාත්, ජ්‍රද නගරයේ සිටි ජනතාවගේ ඇස් උගුල්ලා දම්මින් ගිවිසුමක් කිරීමට සැරසෙන බව අසු සාමුල් මුළු මහත් ජ්‍රදා දේශයේ ම ජනතාව යුද්ධය සඳහා එක්සත් කිරීමෙහි සමත් විය. අම්මෝන්වරුන්ට විරද්ධ ව කරන ලද සටනින් සාමුල් ජය ගත්තේ ය.

මින් අනතුරු ව සාමුල් රජට මුහුණපාන්නට සිදු වූ බලවත් තරජනය එල්ල වූයේ පිළිස්තිවරුන්ගෙනි. සාමුල් රජතුමාගේ ප්‍රත් ජොනතන්ගේ උපායකීලි ක්‍රියාවකින් පිළිස්තිවරුන්ගේ සේනාව මෙහි දී පරාජය කරන්නට හැකි විය. එහෙත් සාමුල් රජතුමාගේ මුළු රාජ්‍ය කාලයේ දී ම පිළිස්තිවරුන් හා සටන් කරන්නට සිදු විය. කල්යත් ම මහු වඩා බලසම්පන්න යුද්ධ සේනාවක් ද ගොඩනැගැවේ ය.

ඉශ්‍රායෙල්වරුන්ගේ පළමුවන රජු වශයෙන් පත් වූ සාමුල්ට ස්වකිය ජාතියට විරද්ධ ව සිටි සතුරන් පරාජය කළේ ය. සාමුල් රජ ඉශ්‍රායෙල් දේශය එක්සත් කොට ප්‍රබල රාජ්‍යයක් ගොඩනැගීමේ ප්‍රථේගාමියා විය. සාමුල් රජ පිළිස්තිවරුන් හා සටන් කර මරණයට පත් විය.

දැවිත් රජතුමා

10.2 රුපය - දැවිත් රජතුමා

දෙවියන් වහන්සේගේ අණට අකිකරු වූ සාමුවල් වෙනුවට වෙනත් රජ කෙනෙක් පත් කර ගැනීමට දෙවියන් වහන්සේ සාමුවල්ට අණ කළ සේක. දෙවියන් වහන්සේගේ මග පෙන්වීම ඇති ව සාමුවල් ගමන් කළේ බෙත්ලෙහෙමෙහි විසු ජ්‍යෑත ගෝතුයට අයන් ජේස්සේ නමැත්තෙකගේ නිවිසට ය. එහි දී ජේස්සේගේ පුත්‍රයන් අතුරෙන් රජ කෙනෙකු තෝරා ගැනීමට ඔහුට නියම විය. සාමුවල් වැඩිමහල් පුතු දෙස බලා මොහු සුදුසු යයි තමාට ම කියා ගනිදි දේව හඩ ඔහුට ඇයිනි: “ඔහුගේ පෙනීම දෙසවත්, ගරිරයේ උස මහත දෙසවත් නොබලන්න;” සම්දාණන් වහන්සේ මිනිසා බලන්නාක් මෙන් නොබලන සේක. මිනිසා බලන්නේ බාහිර පෙනීම දෙස ය. එහෙත් සම්දාණන් වහන්සේ බලන්නේ සිත දෙස ය”යි වදාල සේක (1 සාමුවල් 16:7).

ජේස්සේගේ පුත්‍රයේ සත් දෙනෙක් සාමුවල් ඉදිරියට පමුණුවනු ලදහ. එයින් එක් කෙනෙකු වත් දෙවියන් වහන්සේ තෝරා නොගත් සේක. ජේස්සේ පණිවිඩකාරයෙකු යවා බැවළවන් බලා ගනිමින් සිටි දාවිත් ගෙන්වා ගත්තේ ය. ඔහු රතු පැහැයක් ද කඩවසම් පෙනුමක් ද දිප්තිමත් නෙත් යුවලක් ද ඇති කෙනෙක් විය.

දෙවියන් වහන්සේ සාමුවල්ට දාවිත් ආලේප කරණ ලෙස අණ කළ සේක.

සාමුවල් තෙල් කුළාව රගෙන ඒ තැනැත්තා (දාවිත්) ඔහුගේ සහෝදරයන් ඉදිරියෙහි අහිජේක කළේ ය. එහින පටන් ස්වාමීන් වහන්සේගේ ආත්මානුභාවය දාවිත් කෙරෙහි පිහිටිණි.”

(1 සාමුවල් 16:13)

සාමුවල් රජුගේ සේනාව පිළිස්තිවරුන්ට විරුද්ධ ව දරුණු සටනක යෙදී සිටියේ ය. දාවිත්ගේ සහෝදරයන් තිදෙනෙක් යුද්ධ සේනාවට බැඳී සිටියේ ය. දිනක් ජේස්සේ තම පුත් දාවිත්ට කතා කොට, ඔහුගේ සහෝදරයන් ලැගට ගොස් ඔවුන්ට ආහාර දී ඔහුගේ සහෝදරයන්ගේ සැපදුක් විමසා, ඔවුන්ගේ තොරතුරු දාන ගෙන ආපසු එන ලෙස කිවේ ය. පිළිස්තිවරුන්ගේ නායකයා ගොලියන් නමැති යෝධයෙකි. ඉශ්රායෙල් වංශිකයෙකුට ඔහු භා සටනට එන ලෙස ඔහු අහියේග කළේ ය. දාවිත් පමණක් ඒ අහියේගය පිළිගෙන, දෙවියන් වහන්සේගේ නාමයෙන්, සටනට ඉදිරිපත් විය. ඔහු ගෙන ගියේ ගල් පරියක් සහ මට සිලුවු ගල් කැට පහක් පමණි.

දාචිත් ගොලියත්ට කතා කොට “තෙය් කඩුවක් ද හේල්ලක් ද කුන්තයක් ද රගෙන මා ලගට එන්නෙහි ය. මම වනාහි තා නින්දා කළ ඉශ්රායෙල් හමුදාවල සියලු බලැති දෙවි සම්දාණන් වහන්සේගේ නාමයෙන් තා ලගට එම්”

(1 සාමූහෙල් 17:45)

දාචිත් පිළිස්තියා දෙසට දුව ගොස්, මල්ලේ අත දමා එයින් ගලක් ගෙන, එය ගල් පටියෙන් විද්දේ ය. ඒ ගල ගොලියත්ගේ නළලට වැදී නළල ඇතුළට කා වැදුණෙන් ය. ඔහු මුණින්තලා බිමට වැටුණි. දාචිත් පිළිස්තියාගේ කඩුව කොපුවෙන් ඇද, එයින් ඔහුගේ හිස ගසා දමා ඔහු මැරුවේ ය. පිළිස්තිවරු තමන්ගේ යෝධයා මළ බව දැක පලා ගියේ ය. එදා පිළිස්තිවරු අන්ත පරාජයට පත් වුහ.

දාචිත් පාපයට වැටීම

දාචිත් පණිවුඩ යවා ස්ත්‍රීය ගැන විභාග කරවී ය. එක් කෙනෙක් කතා කොට, “අඳ එලියාමිගේ දුව වන, හිත්තිය ජාතික උරියාගේ බිරිදි වන බැත්-ශෙබා නොවේදු”යි කි ය. දාචිත් පණිවුඩිකාරයන් යවා අඳ ගෙන්වා ගත්තේ ය.

(2 සාමූහෙල් 11:3-4)

මහු ඇය සමග අනියම් සම්බන්ධතාවක් ගොඩනගා ගත්තේ ය. ඇය ගැබිගෙන, “මම ගැබිගෙන සිටිමි”යි දාචිත්ට දන්වා යැවුවා ය.

නාතාන් දිවැසිවරයා දාචිත් රජතුමාට උපමාවක් මගින් මහුගේ වරද පහදා දුන්නේ ය. නාතාන් දිවැසිවරයා උපකුමඹිලි ව දාචිත් රජතුමා කළ වරද පෙන්වා දෙමින් මහු යහමගට ගත්තේ ය. නාතාන් දිවැසිවරයා මෙන් අපත් අන් අය වැරදි කරන විට එම වැරද්ද මුවන්ට පෙන්වා දී ඔවුන් ව යහමගට ගත යුතු ය.

දාචිත්ගේ පසුතැවීල්ල

එවිට දාචිත් පිළිතුරු දෙමින්, “මම සම්දාණන් වහන්සේට විරැද්ධ ව පවි කෙළෙමි”යි නාතාන්ට කි ය. නාතාන් ද කතා කරමින්, “සම්දාණන් වහන්සේ ඔබේ පාපයට ක්ෂමාව දුන් සේක; ඔබ නොනසින්නෙහි” ය;

(2 සාමූහෙල් 12:13)

දාවිත් රජ ක්ෂණික ව තම වරද පිළිගෙන “මම සම්දාණන් වහන්සේට විරැද්ධ ව පවි කෙළෙම්” කිවේ ය. මෙමගින් පෙන්නුම් කරන්නේ දාවිත් රජතුමා තමා කළ වරද වටහා ගෙන මනස්තාප වූ බව ය. ඔහු තම වරදට සමාව අයැදීමට තරම් නිහතමානී විය. දාවිත් කළ වරදට පසුතැවිලි වෙමින් ප්‍රබන්ධ කරන ලද ශිතය හිතාවලිය 51 වේ. ඉද්ධ බසිබලය පෙරලා එම ශිතය කියවා මෙනෙහි කරන්න. අප ද අපගේ පාපවලට මනස්තාප විය යුතු ය. පාපය ජය ගත යුතු ය.

සලමොන් රජතුමා

10.3 රුපය - සලමොන් රජ ජේසුසලමේ දේව මන්දිරය ඉදි කිරීම

සලමොන් රජතුමා ඔහුගේ පිය රජ වූ දාවිත් රජතුමාට පසු ව රජ වශයෙන් අහිමේක කරන ලද්දේ ය. රජකමට පත් මුල් කාලයේ ම සලමොන් රජ ස්වාමීන් වහන්සේට ඉතා අලංකාර දේව මාලිගයක් ජේසුසලමේ නුවර ඉදි කළේ ය.

සම්දාණන් වහන්සේ සලමොන්ට කතා තොට, “නුඩ ගොඩනගන මේ ගෙය ගැන මම මෙය කියමි; නුඩ මගේ නීති අනුව හැසිර, මාගේ නියෝග ඉෂ්ට කර, මාගේ පණත් පවත්වමින්, ඒ ප්‍රකාර හැසිරෙන්නෙහි නම්, නුඩි පිය වූ දාවිත්ට මා කී මාගේ ව්‍යවහාර නුඩිට ඉෂ්ට කරන්නෙම්. තවද, මාගේ සෙනාග වන ඉශ්රායෙල් අත් නැර ඉශ්රායෙල් ජනයා අතරෙහි වාසය කරන්නෙම්”යි වදා සේක. මෙසේ සලමොන් දේව මාලිගාව ගොඩනගා නීම කළේ ය.

(1 රාජාවලිය 6:11-14)

ඉතා විශිෂ්ට නිර්මාණයක් වූ ජෙරුසලම් දේව මන්දිරය සැදීමට අවුරුදු හතක් ගත විය. වැඩ නිම වූ පසු එතුමා ජයෝත්ස්වයෙන් දේව මාලිගය දෙවියන් වහන්සේට කැප කළේය.

සාමුල්, දාචිත් හා සලමොන් රජවරු ඉග්රායෙල් රාජ්‍යය එක්සේසත් කළේය. නායකයන් ලෙස ඔවුනු රාජ්‍යය පාලනය කළේය. ප්‍රසාද ස්තාපනය ලැබූ අපත් ආදර්ශවත් නායකයන් ලෙස සැම විට ම කටයුතු කළ යුතු ය. අපෙන් වරදක් වූ විට දාචිත් රජ මෙන් අපගේ වැරදිවලට පසුතැවිලි විය යුතු ය. අපත් පාප ජය ගැනීමට අධිෂ්ථාන කර ගත යුතු ය.

ත්‍රියාකාරකම

1. ඉග්රායෙල්වරුන්ගේ පළමුවන රජවරුන් තිදෙනා නම් කරන්න.
2. ජෙරුසලම් දේව මන්දිරය ගොඩනැගු රජතුමා කවු ද?
3. දාචිත් රජතුමාගෙන් ඔබට ගත හැකි යහපත් ආදර්ශ දෙකක් ලියන්න.

ඡ්‍රීතියට බිඳක්

★ ඇඟ්‍රේයට් කිහු නායකයු මෙය කටයුතු කරන්න.